

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z ograniczoną odpowiedzialnością w W. żądał zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej K. P. kwoty 2 496,62 zł z odsetkami umownymi od kwoty 2274,10zł w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 22 03 2017r. do dnia zapłaty , zaś od kwoty 222,52 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 03 2017r. do dnia zapłaty oraz obciążenia pozwanej kosztami procesu. W uzasadnieniu powództwa wskazał, że wierzytelność, której się domaga od pozwanego, nabył od (...) sp. z o.o. na podstawie umowy z dnia 31 03 2016r. ramowej kredytowego instrumentu pochodnego zawartej z (...) spółka z o.o. spółka komandytowa, rozliczenia transakcji pochodnego instrumentu kredytowego pomiędzy tymi podmiotami oraz następnie umowy cesji wierzytelności z dnia 12 07 2016r. zawartej pomiędzy tą ostatnią spółką jako zbywcą wierzytelności a powodem, wówczas występującym jeszcze pod nazwą (...) sp. z o.o. spółka komandytowo-akcyjna.

Wierzytelność ta wynika zaś zawartej przez pozwaną z (...) sp. z o.o. umowy pożyczki z dnia 11 02 2016r., przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość. Pozwana nie wywiązała się ze zobowiązań wynikających z umowy, stąd do spłaty pozostała cała suma pożyczki, kwota 222,52 zł jako odsetki skapitalizowane za okres od 13 03 2016r. do dnia 21 03 2017r. od kwoty pożyczki i kwota 274,10 zł tytułem prowizji przy obsłudze pożyczki, składające się na żądanie pozwu.

Pozwana K. P., pomimo prawidłowego zawiadomienia jej o terminie rozprawy, nie ustosunkowała się do żądania pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniach 11 02 2016r. (...) sp. z o.o. w W. dokonał przelewu na rzecz pozwanej K. P. przelewu kwoty 450 zł z tytułu umowy pożyczki numer (...), która następnie była uzupełniana dodatkowymi wypłatami w kwotach 100 zł z dnia 16 02 2016r., 550 zł dnia 15 02 2016r., 100 zł dnia 17 02 2016r., 100 zł dnia 23 02 2016r., 100 zł dnia 10 03 2016r., 250 zł dnia 11 02 2016r., 350 zł dnia 9 03 2016r. Ponieważ pożyczkodawca prowadzi działalność gospodarczą w zakresie udzielania pożyczek gotówkowych przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość. Osoba ubiegająca się o zawarcie umowy musi skorzystać z tych środków i zapoznać się z regulaminem udzielania pożyczek przez pożyczkodawcę.

(dowody: bezsporne oraz wyciąg z rachunku bankowego k.

K. P. dnia 28 07 2015r. zarejestrowała się na portalu pożyczkowym (...) sp. z o.o. w W. oraz złożyła oświadczenie o zawarciu z tym podmiotem umowy pożyczki numer (...).

(dowód: wyciąg z rachunku k.23-27, wzorzec umowy k. 15-16, wezwania k. 21-22)

W dniu 31 03 2016r. pomiędzy (...) sp. z o.o. w W. a (...) sp. z o.o. spółka komandytowa została zawarta umowa ramowa 2002 o współpracy dotyczących bliżej nie sprecyzowanych w umowie transakcji.

Takimi transakcjami pomiędzy stronami były m.in. transakcje przeniesienia ryzyka kredytowego swap z dnia 31 03 2016r. w odniesieniu do zestawienia wymienionych w nim transakcji. W wykonaniu transakcji przeniesienia ryzyka kredytowego strony składały dwustronne oświadczenia z zawiadomieniem o zdarzeniu kredytowym objętym umową, zawiadomieniem o rozliczeniu i o potrąceniu wzajemnych wierzytelności.

W dniu 12 07 2016r. (...) sp. z o.o. spółka komandytowa jako cedent zawarła umowę cesji wierzytelności z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W.. Wierzytelności te miały być przez strony dookreślone w załączniku do tej umowy.

Poprzednia nazwa spółki powoda to (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W., jako że spółka ta powstała z tego podmiotu.

(dowody: umowy k.28-45 , zawiadomienie k. 46)

Sąd zważył co następuje:

Żądanie pozwu nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do treści art.6 k.c. strona wywodząca z przytaczanych przez siebie faktów skutki prawne ma obowiązek ich udowodnienia. Rodzaj dowodów precyzują przepisy k.p.c. na potrzeby postępowania cywilnego. W ocenie Sądu powód swoich twierdzeń odnośnie swojego tytułu do wierzytelności objętej żądaniem nie udowodnił. Do pozwu dołączył bowiem jedynie dokumenty prywatne, które mogą być tylko dowodem na to, że osoby które je podpisały złożyły stosowne oświadczenia w nich zawarte (art.245 k.p.c.).

Brak jest bowiem jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że pomiędzy pożyczkodawcą a poprzednikiem prawnym powoda nastąpił przelew wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki udzielonej pozwanej. Ponadto brak jest dowodów na zawarcie w dniu 11 02 2016r. z pozwaną przez pożyczkodawcę w ogóle umowy pożyczki kwoty, na jaką w pozwie powołuje się powód. Dowody dołączone do pozwu bowiem temu przeczą. Jak wynika bowiem z treści historii rachunku pożyczkodawcy, dokonał on w tym dniu przelewu kwoty 450 zł na rachunek pozwanej, a następnie dokonał też na jej rzecz tytułem umowy pożyczki numer (...) kolejnych przelewów do kwoty łącznej 1900 złotych . Jednakże brak jest dowodów na złożenie oświadczenia woli co do zawarcia tej umowy złożonego przez pozwaną. Pozwana co prawda zarejestrował się na portalu pożyczkowym pożyczkodawcy w dniu 28 07 2015r., jednakże złożyła przy rejestracji oświadczenie o zawarciu umowy pożyczki o zupełnie innym numerze niż ten, na jaki powołuje się powód. W konsekwencji brak jest oświadczenia woli obu stron umowy pożyczki, aby można mówić o jej zawarciu. Jednocześnie wspomnianych powyżej przelewów na konto pozwanej pożyczkodawca dokonywał tytułem innego zobowiązania, aniżeli umowa wymieniona w oświadczeniu pozwanej. Co więcej, przelewy te pochodzą dotyczą zobowiązania mającego powstać rzekomo kilka miesięcy później, aniżeli data rejestracji i oświadczenia pozwanej o akceptacji warunków umowy pożyczki o innym numerze. Tymczasem zgodnie z treścią art.720 kc, pożyczka stanowi umowę, a więc potrzebne są do jej zawarcia zgodne oświadczenia woli co najmniej dwóch stron tej umowy (art. 65 kc).

Powód nie udowodnił również, aby rzeczywiście doszło do przelewu wierzytelności, przysługującej zbywcy wobec pozwanej, wynikającej z umowy pożyczki z pozwaną przez jego poprzednika prawnego, na którego się powołuje tj. (...) sp. z o.o. w W..

W myśl przepisu art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Tym samym, celem i skutkiem przelewu jest przejście wierzytelności na nabywcę. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Wierzytelność przechodzi na nabywcę w takim stanie, w jakim była w chwili zawarcia umowy o przelew. Przedmiotem przelewu jest zaś wierzytelność, tj. prawo podmiotowe wierzyciela do żądania od dłużnika świadczenia. Nie ulega również najmniejszej wątpliwości, iż wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia powinna być w dostateczny sposób oznaczona (indywidualizowana). Dotyczy to przede wszystkim wyraźnego określenia stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność, a zatem oznaczania stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Strony stosunku, świadczenie oraz przedmiot świadczenia muszą być oznaczone bądź przynajmniej możliwe do oznaczenia (oznaczalne) w momencie zawierania umowy przenoszącej wierzytelność (por. Kodeks cywilny. Komentarz pod red. A. Kidyby, Tom III, Zobowiązania – część ogólna, Lex 2010 r.). Ponadto musi istnieć stanowcze oświadczenie dotyczące przeniesienia wierzytelności wynikającej z konkretnego stosunku prawnego pomiędzy zbywcą wierzytelności, któremu określona wierzytelność wobec innej osoby przysługuje, a jego nabywcą. Tych ostatnich elementów brakuje w niniejszej sprawie

w odniesieniu do umowy z dnia 31 03 2016r., zawartej pomiędzy pożyczkodawcą a osobą wskazaną jako zbywca wierzytelności na rzecz powoda. Na podstawie dokumentów przedstawionych przez powoda nie da się wywieść z nich oświadczenia pierwotnego wierzyciela pozwanej o przeniesieniu wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki z nią zawartej na powoda. Są to jedynie oświadczenia odnośnie przeniesienia ryzyka kredytowego, co nie jest absolutnie tożsame z przelewem wierzytelności, o którym mowa w cytowanym przepisie. Dodatkową okolicznością jest również fakt, że nie da się określić, czy nawet te transakcje ryzykiem obejmowały ryzyko wynikające z tej konkretnej umowy zawartej z pozwaną, albowiem wątpliwości budzi sam fakt zawarcia umowy pożyczki z pozwaną w dniu 11 02 2016r., a ponadto dołączony do tej umowy załącznik, mający precyzować wierzytelności będące przedmiotem przelewu, nie został podpisany przez żadną ze stron, ani też nie wskazuje osób go sporządzających, stąd nie może mieć jako taki żadnej wartości dowodowej w postępowaniu cywilnym (art.245 kpc).

W konsekwencji żądanie pozwu nie zasługiwało na uwzględnienie, w oparciu o treść art.353 kc i art.354 kc oraz treści art.509 kc i art.511 kc, bowiem tylko wierzyciel może żądać od dłużnika spełnienia jego świadczenia i to tylko zgodnie z treścią przyjętego przez niego na siebie zobowiązania. Tym samym powód powinien wykazać istnienie i treść zobowiązania umownego łączącego go z pozwaną, czego nie uczynił. Tak więc przepisy te stanowią podstawę oddalenia powództwa w całości, jako nie udowodnionego.

Ponadto Sąd rozstrzygnął o kosztach na podstawie art. 98 k.p.c. jako, że powód sprawę przegrał w całości.